

” I flere måneder har vi nu forsøgt at undgå hinanden – og det har givet os helt nye byer.

Leder

Hvad er tryghed i byen?

Den dag Mette Frederiksen lukkede landet ned, holdt jeg en gæsteforelæsning om den gode by for et hold kommende landskabsarkitekter. Jeg konstaterede, at alle visioner om levende og vitale byer bør hvile på et fundament af grundlæggende tryghed. Det er derfor, at København år efter år scorer så højt på alverdens lister over de bedste byer at leve i. "Tryghed medfører tillid og en grundlæggende accept af andre mennesker i byrummet", konkluderede jeg.

Men det skulle hurtigt ændre sig. Selvom den omfattende nedlukning af samfundet er igangsat for at skabe større tryghed, så følte jeg mig faktisk utryk de første gange, hvor jeg vovede mig ud i det offentlige rum.

I 2 måneder har vi nu forsøgt at undgå hinanden – og det har givet os helt nye byer. Som nævnt i "Nyt fra netværket" her i bladet, så har Gehl Architects undersøgt fodgængernes færden i Horsens, Svendborg, København og Helsingør i starten af april. Og det viser, at byerne har ændret karakter. Hvor der før var sort af mennesker i centrum, er det nu yderområder, kajkanter og parker, der befolkes af fodgængere, og det er pludselig tryggest at færdes, der hvor vi tror os alene.

Nu har jeg langsomt vænnet mig til en ny normaltilstand, hvor jeg går i en stor bue udenom folk på fortovet, og hvor jeg hilser med et afmålt nik, hvis jeg møder nogen, jeg kender. Jeg er ved at blive helt tryk ved den nye hverdag, og grundlæggende er jeg meget tryk ved at leve i en velfærdsstat, hvor der bliver taget hånd om de fleste.

Men hvad, der er utrygt for mig, er ikke nødvendigvis utrygt for dig. Som to kandidater fra RUC så illustrativt beskriver i deres speciale om Nørrebro Station, så er utryghed et komplekst fænomen. De viser, at de mange aktører omkring stationen opfatter utryghed meget forskelligt. Nogen peger på graffiti og manglende lys, mens andre peger på, at gentrificeringen af området presser nogle befolkningsgrupper. Andre finder slet ikke området utrygt. Oliver Westphal-Borch og Simon Colmorten Henriksen påpeger, at vi som planlæggere skal forholde os kritisk til tryghedsbegrebet. Ved Nørrebro station blev der skabt områdetryghed for nogle grupper ved at opsætte mere belysning, fjerne opholdsmuligheder og privatisere af det offentlige rum. Andre grupper følte sig utrygge, fordi de var uønskede.

Hvis jeg på en af mine gåture skulle støde på en robothund, som den Kristoffer Weiss så levende beskriver i sit debatindlæg, så ville jeg straks blive utryk. Det er et firbenet orange væsen, der huserer i Singapore. Den tøffer rundt i byens parker og råber til folk, at de skal holde afstand. Hvis du har 2 minutter, så prøv at google "Robothund Singapore" og vurder selv, om fodgængerne i parken føler sig trygge. Jeg synes umiddelbart, at de ser meget forskrækkede ud. Kristoffers Weiss' pointe er, at vores frihedsideal er under pres, hvis vi får for meget kontrol og overvågning.

Når vi skal lukke byerne og samfundet op, så bør vi overveje, hvad en god by egentlig er. Jeg er stadig af den overbevisning, at tryghed er en grundlæggende forudsætning for de nordiske byers succes. Men de sidste to måneder har med alt tydelighed vist mig, hvor mange facetter tryghedsbegrebet egentlig har.

Ellen Højgaard Jensen, direktør for Dansk Byplanlaboratorium

BYPLAN NYT

Byplan Nyt 2/2020 (18. årgang)

dansk byplan
laboratorium

Redaktion
Ellen Højgaard Jensen (ansv.)
Michael Nørgaard
Nyt fra Netværket og
korrektur: Charlotte
Odgaard Sjælland

Redaktionsadresse
Dansk Byplanlaboratorium
Rådhusstræde 6. I. sal,
1466 København K

Tlf.: 33 13 72 81
Mail: mn@byplanlab.dk
www.byplanlab.dk

Annoncer
mn@byplanlab.dk
bestilles senest
10.08 2020

Layout
Anders Tornberg

Forside
Pixabay.com

Oplag
3.600

Tryk
KLS PurePrint

ISSN
1602-9038

Signede artikler står for
forfatterens regning, usignede
for den ansvarshavende
redaktørs regning.

Byplan Nyt 3/2020
udkommer 09-2020